

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

F ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Ang. To burne with a flame of fire. Virgilius 1. Aeneid. Flagrantisq; Dei vultus. Plinius libro 14. capite 20. Fax vini siccata recipit ignes, ac sine alimento per se flagrat. Ovidius 6. Factorum flagrantis sancti sceleratis ignibus ignes. Transfertur quandoque ad desiderium amoris, odii, irae, virtutis, aut vitii. Lactantius lib. 1. Quid Apollo patet ejus, nonne ob amorem quo flagrabat, insipissimè gregem pavit alienum? Et lib. 7. Qui avaritia opum inexplicabili quadam siti flagrant. Liv. lib. 2. Civitas secum ipsa discors, intestino inter patres plebemque flagrabat odio.

Flagrantis, participium, sive nomen ex participio: [ק]דולדק [ק]דולדק. Gall. Ardent, brostant. Ital. Ardente. German. Brennend. Hispan. Encendido. Polon. Gorący. Vngar. Ész. Angl. burning. sive a flame of fire. ut, Flagrans pius, Virgilius lib. 9. Aeneid. Flagrans cupiditas, Cicero 4. Tusculanar. Estimo literatum amore flagrans, Quintilian. in prooem. libri 2. Flagrantissimus homo, Cicero de Fato.

Flagrantè, adverbium, [א]רדנט. Gal. Ardement, desiré. Ital. Molto ardente. German. Eubrennstattlich. Hispan. Encendidamente. Pol. Goraco. Vng. Észben. An. Encendido. Tac. lib. 11. Destinare Consules specie reculantis flagrantissime cupiverat.

Flagrantia, sive, s. p. Ardor. [א]רדור. Gal. Ardore. Ger. Brand. Hispan. Ardor. Pol. Zapale. Vng. Ész. Angl. burning. sive a flame of fire. ut, Flagrantia oculorum, pro ardore. Translate. Cicero pro Calio. Si denique ita se geret, non inersis solum, ornata, atque comitata, flagrantia oculorum, libertate sermonis, sed etiam, &c.

Flagrantis, n. f. Quo caeli consueverunt servi. [א]רדור. Gall. fuit, vergo. Ital. Flagello. German. Ein Heft. Hispan. Acute conil para acitor. Polon. Bóg, rozga. Vngar. Ostor, veés. Angl. A scourge, a whippe. Plautus in Amphit. Inde eras è prompuita cella deproinat ad flagrum. Iuvenalis Satyra 51. nec dura timetis fagra pati. Livius 2. bell. Pun. Ob quam causam caesa flagro est Vestalis. Hinc Flagellum diminutivum.

Flagrantis, Dicebantur illi, qui mercede flagris caedi se permittebant. Autor Festus. [Vng. Deron.] Flagrantis, Dicitur sunt servi, quod flagris subiecti sunt: [א]רדור. Polon. Nieroluk polski. Vngar. Észben. Angl. Krumm wulst to be scourged. ut Verberones a verberare. Nonius.

Flagrantis, nostri generis. Vide FL. O.

Flammis, n. f. s. p. Est somus accensus, à Graeco φλόγω, s. deo. [א]רדור. Gall. Flamme. Ital. Fiamma. Ger. Ein Feuerflamme. Hispan. Llamada. Pol. Płomie. Vng. Láng. Angl. A flame of fire. Flant in Circul. Semper, tu scito, flamma fumo est proxima. Virg. 8. Aeglog. Aspice, composit tremulis altaria flammis Sponte sua. Ponitur interdum metaphorice flammis pro periculo. Cicero 2. Tusc. Quid de cupiditate honorum loquitur? quae flamma est, per quam non concuterent hi, qui hae olim punctis lingulis colligebant? Idem in Bruto dixit: Galbam eripuisse sese de flamma iudicii, quod significare vellet eum liberatū esse à periculo judicialis damnationis. Terent. in Eunucho. Ex flamma te petere cibum posse arbitror. Praecipitate se ex fumo in flammam, est ita se expedire minime periculo, ut in maximū discrimen se quis coniciat. Flamma fumo est proxima. Plaut. Curcul. Commonet adagium periculum maturè fugiendum esse, quicquid malum evitatur cupit et vitandam prius occasionem.

Flammis viola, Flos coronarii generis, odoris profusus expert, colore tantum flammeo in coronamenta expetitus. [א]רדור. Vng. Vörös viola. Vide Ruel. lib. 2. cap. 137.

Flammis, s. p. diminutivum est à flamma. [א]רדור. Gal. Pinnula. Ital. Fiammella. Ger. Ein Feuerflämm. Hispan. Llamita. Pol. Płomienka. Vng. Lángatka. Angl. A little flame. Col. lib. 9. cap. 14. Undique papilionis concurrant, dumque circa flammulam volitant, aduruntur.

Flammis, a, um, ignitus, accensus, flammæ colorem referens. [א]רדור. Gal. De flammis ou couleur de flamme. Ital. Di fiamma. Flammeo piante. German. Flammchtig / sevig. Belg. Flammig / vterig. Hispan. Cofa toda de llama. Polon. Ognisty / piomny. Vngar. Lángos / lángos. Angl. burning, sive of the color of a flame of fire. Cic. 1. de Divinat. ex Accio poeta: Dexteriorum orbem flammæum Radiatum Solis liquet cursu novo. Colum. libro 5. cap. 5. Quædam partes ejus regionis sic insistantur Euro, quem incolæ Vulturum appellant, ut nisi vites tegminibus opacentur, velut hanc flammæo fructus uatit. Cicero 1. de Natur. deor. Sunt autem stelle natura flammæ. Interdum & flammæum dicimus quod flammæ colorem refert: hoc est, ardens & lucidum: unde flammæarii dicti sunt, qui flammæum colorem tingeant: ut violarii, qui violæcum.

Flammæum, mei, n. Hermolao genus est veli lutei, seu crocei, quod à novis nuptis gestabatur: [א]רדור. Gal. Va voile jaune que portoyent les nouvelles épousees. Ital. Velo portato dalle spose. German. Ein gattung eines gelben Schleyers / so verjetten die Braut gleich nach der Hochzeit tragen. Hispan. El amarillo amarillo de la novia. Polon. Żółty ranych ścian / go rymana biał / o / ni potest. Vngar. Sárgy sálk. Angl. A sippit. sic dictum quod eo assidue utebatur Flaminica: id est, Flamini uxore. Et quia Flamini non erat permittam cum uxore divorcium facere, institutum est, ut etiam novæ nuptæ hoc amicali genere uterentur boni ominis causa, & in signum indissolubilis conjugii. Lucanus de Martia iterum nubente Catoni: Lutea demissos velatunt flammæa vultus. Plin. lib. 21. cap. 8. Lutei video honorem antiquissimum in nuptialibus flammæis rotæ feminis concessum. Hujus diminutivum est flammæolum. Iuven. Satyr. 10. sedet illa parato flammæolo.

Flammæus, s. p. m. f. Insector flammæi coloris, qui flammæum colorem facit: [א]רדור. Gal. Tenueur de scarlatte. Ital. Tintore di colore di grana, di scarlatto. German. Ein fläber fofcher Schleyer. Hispan. Tintoreo di grana. Polon. Farbiarz / takich ranculow. Vng. Sárgya / sárgya sálk. Angl. A dier of scarlet. sicut violarius, coloris violæci insector, aut centè flammæorum confector, aut venditor: quo amicali genere novæ nuptæ utebantur. Plaut. in Aulul. Cimillonez, paragiari, induliam, flammæarii, violarii, &c.

Flammæolus, Quod flammæi colorem habet, dilutiorem tam è. [א]רדור. Vng. Sárgya sárgya. Col. lib. 10. Pressaq; flammæolum pampatur siccior caltha. Flammæo, mas, ad. p. Incendo, inflammo: & per metaphoram, incito, exaquo. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammæus, ta, tum, incensus, incitatus. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammæus, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammæus, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, a, um, flammam asserens, exurens, plus æquo calefaciens, inflammans. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

Flammis, s. p. m. f. Est accendi, & flamma corripi. [א]רדור. Gal. Inflammare. Ital. Infiammare. German. Inflammieren. Hispan. Encender. Pol. Zapalony. Vng. Észben. Angl. To kindle, to set on fire. Tacit. lib. 18. Nonque omnes exercitus flammaverat atque gentia venientium à Vitellio militum: quod truces corpore, horridi sermone, ceteros ut impares iridebant. Idem lib. 20. Hic inter se vocibus inflamentis flammavere insuper allata à Vespasiano litera. Interdum flammare, absolute legitur pro exardere. Unde Flammantia lumina dicuntur è quibus quidam quasi flammæo color emicat, quod itatis accidere solet. Virg. 3. Georg. Exilit in siccum, & flammantia lumina torquens, Sævit agris. Hinc componitur inflammo, quod est incendio. Cic. Cat. Non feci inflammandi tui causa, sed testificandi amoris mei.

lib. 14: Id quod ego maximo cum steru legi. Idem pro Rose. Amer. Quod Americis usque eod visum est indignum, ut urbe tota stertus, gemitusq; fieret. Quint. lib. 5. cap. 11: An vero me de incommodis vitæ discedentem non adjuvabit earum perferatio nationum, quæ stertibus natos, lætitia defunctos prosequuntur?

Flebilis, le. om. t. Quod dignum est ut defleatur. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Pleura de pleuri, quæ dicitur pleurer, quæ vocatur à Pleuro. Ital. Pleuro di pleuro, à dego deffer pleuro, & lamentans. German. Weenlich / wie die in benennen / trüglich. Hispan. Cosa de gna de ser barala. Polon. Płaczliwy, godny opłakania. Vngar. Szalont. Ang. To be weeped for lamentable.] Horat. lib. 1. Carm. Multis ille quidem flebilis occidit, Nulli flebilior, quam tibi Virgili. Cicero. 11. Philop. Ponite ante oculos P. C. miseram quidem illam, & flebilem speciem, sed ad incitandos animos vestros necessariam.

Flebiliter, adverbium. Miserabiliter. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. En pleurant, tristemus. Ital. Piangendo, dolentemente. Germ. Weenlich / wie die in benennen / trüglich. Hispan. Llorando y gemiendo. Polon. Płaczliwie, zól glosnie. Vngar. Szalont. Ang. Lamentabile, fervens.] Cicero. 2. Tusc. Vide quam flebiliter respondet. Liv. 1. ab Vrbe. Solvit crines, & flebiliter nomine spósum mortuum appellat.

Fligo, gis. x. ctum, ad. t. Antiquissimi usi sunt pro percutio. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Fligo per, danner coup. Ital. Percutere. Germ. Schlagen / schlagen. Bel. Nedersam. Hif. Heric. Pol. Bici. Vng. Vágn, vógn / vógn. An. To afflic, tu beat.] Liv. And. in Aegitho, ut citat Nonius: ipse se in terram saucius fligit cadens. Huius composita sunt, Affligo, Confligo, Infligo, & Profligo. Quorum huiusmodi significaciones vide suis locis.

Fluctus, verba, m. q. flus. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Fluctus, verba, m. q. flus. German. Ein strom. Hispan. Herida. Polon. Spójcie, polkanie. Vng. Víz, víz / víz. Ang. A stroke, a strike.] Sil. lib. 1. galea horrida fluitu Adversæ ardebat galeæ. Virg. 9. Aen. Dani fontium galeæ fluitu pugna aspera surgit. Quo in loco Servius putat dictum esse fluitu pro afflictu, per aphæresin.

Flo, as. avi. ctum. n. p. Spiro. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flo, as. avi. ctum. n. p. Spiro. Ital. Spirare, soffiare. Germ. Blasen. Hif. Soplar, respirar. Pol. Dmie. Vn. Fouok. An. To blowe.] Plin. lib. 27. cap. 24: Hinc enim si flaverit circa brumam, exurit frigus. Cast. 5. bell. Gall. Quod Corus ventus navigationem impediobat, qui magnam partem omnis temporis in his locis flare consuevit. Cic. Att. lib. 7: Bellè nobis flavit ab Epuro lentissimus Ausler. & Flare simul & sordere, proverbium quom quis duabus rebus diversissimis, naturaque disjunctis, eodem tempore operam dare velit. Plaur. Mostel. Simul flare, sordereq; haud factu facile est: ego hic est. Et illic simul haud potui. Aliquando flare, fundere est & conflare, quod æs live argentum flando: hoc est, flatu calefaciendo fundatur. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*.] Hinc flatum æs, & flata pecunia dicitur. Huius composita sunt, Afflo, quod est ad aliquid spuo. Cic. in Catone: Quam admiraretur Lysander & proceritates ardorum & directos in quincuncem ordines, humum subactam atque puram, & suavitatem odorum qui afflaventur à floribus. Per translationem Laflant. lib. 7: Non vidisse, nec comprehendisse philosophos veritatem, sed ita leviter odoratos, ut tamen unde odor ille sapientia tam suaviter, tam jucundus afflaverit, nullo modo senserint: id est, advenit, vel aspersus sit. Virgil. 1. Aen. nanque ipsa decoram Castitæ nato genitrix, lumenque juvenæ Purpureum, & letos oculis afflarat honores: id est, afflando dederat. Diffluo, flatu dispergo, distumbo. Plaut. in Mil. Cujus tu legiones distulisti spiritus. Luc. lib. 26: Pars distulatur vento, pars autè obrigetur frigore. Defflo, deorsum vel valde flo. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Varro: Vas flicile, eod quod est levissimum ad summum deflatum, ut trajiciant in alta vasa. Infflo, turgescio, quales sunt utraque vento distenti, lura de reperto. Infflare calamos vel tibias, est calamus vel tibia canere: quia huiusmodi instrumenta sonu nõ edunt, nisi flatu expressum, Virg. 6. Aeglog. Tu calamos infflare leves, ego dicere versus. Per metaphoram infflari accipitur pro superbitre, & atrogatia turgescere. Cic. 1. 1. Tusc. quæst. Sic igitur infflatus, & tumens animus in vitio est: sapiens autem animus semper vacat vitio, nunquã turgescit, nunquã tumet. Infflatio, iure de iure. Perfflare, flado percurrere, flatu implere, vel comovere, [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Virg. 1. Aen. & terras turgescere perfiant.] Refflo, contra spiro, [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Cic. 1. Tusc. Sin autè restantibus ventis rejiciemur, tum eodem paulò tardius referamur necesse est. Idem lib. 1. Offic. Nam quum prospero flatu ejus utimur, ad exitus provehimur optatos: & quum restantibus, affligimur.] Sufflare, idè quod flare, seu flando turgescere, [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Nonius: Sufflatum dicitur tumidum, & quasi ventito quodam latius factum. A verbo sufflo sicut alia quo composita, Inffufflo, & Exffufflo, quæ vide suis locis.

Flatus, us, m. q. Spiritus, ventus, flamen. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flatus, us, m. q. Spiritus, ventus, flamen. Ital. Fiato, soffio di vento. Germ. Ein blaas / oder wind. Hif. Obra de soplar, soplo. Pol. Wiatr. Vn. Fवाद. An. A blowing, a gale of wind.] Cicero in Arato: Aram quam flatu permulcet spiritus Austri. Et paulò post: Aestiferos validis erumpit flatibus ignes. Idem 1. Offic. Quum prospero flatu judiciorum utimur.

Flamma, minus, n. t. Flatus dicitur à Flo flas. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flamma, minus, n. t. Flatus dicitur à Flo flas. Ital. Soffiammo. Germ. Ein blaas / oder wind. Hif. Obra de soplar, soplo. Pol. Wiatr. Vn. Fवाद. An. A blowing, a gale of wind.] Horatius: cur Berecynthiæ Celsant flamina tibiæ? Virg. 10. Aencid. -ecu flamina prima Quã deprenta fremunt sylvis, & cæca volitant Murmura, venturos nautis prodentia ventos.

Flabellum, le. Spirabilis. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gall. Soufflable, quæ en peut souffler. Ital. Che si può soffiare. German. Bläs / Bläs. Hif. Obra de soplar, soplo. Pol. Wiatr. Vn. Fवाद. An. A blowing, a gale of wind.] Cicero. 1. Tusc. Nihilne aut humidam quidem, aut stabile, aut igneam? Flabile dixit pro ætæro.

Flabrum, bri, vel potius Flabra, orum, pluraliter tantum, (ut Servius docet) à verbo Flo, as: sunt flatus, vel flamina ventorum. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flabrum, bri, vel potius Flabra, orum, pluraliter tantum, (ut Servius docet) à verbo Flo, as: sunt flatus, vel flamina ventorum. Ital. Soffio di venti. Ger. Wiat / wiatung. Belg. Waeyne. Hif. El faplo è viento. Pol. Decie, wianic. Vn. Fवाद, fæl fवाद. An. A flapper for wind.] Propert. lib. 2: Neque hic Boreæ flabra neque arma timetis est, flatus. Virg. 2. Geor. Ergo, non hymes illam, non flabra nec imbres Convellunt.

Flabellum, li, diminutivum, Instrumentum quo ventulum estate excitamus refrigerandi causa, quo etiamnum Itali plurimum utuntur. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flabellum, li, diminutivum, Instrumentum quo ventulum estate excitamus refrigerandi causa, quo etiamnum Itali plurimum utuntur. Ital. Sventole, paramosche. Ger. Ein Wad / mit dem man ein taust machet so einem heis ist. Belg. Ein waeyer. Hif. El mofadero. Pol. Wachtoryk. Vng. Logyeb. Ang. A flapper to gather wind intyme of heat.] Terent. in Eunucho. Heus, inquit, Dore, cape hoc flabellum, & ventulum huic sic facito, dum lavamur Ovidius de Arte Amandi: Proficit & tenui ventos movisse flabellum. Flabellum seditionis, per translationem. Cicero pro Flacco: Cujus lingua quasi flabellum seditionis, illata est egentium concio ventilata.

Flabellifer, adjectivum. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Qui porte l'esventole. Ital. Chi porta ventolo. German. Wadetrager. Hispan. El que trae el mofadero. Polon. Wachtoryk, przelawary. Vngar. Logyeb / hordozo. Ang. That beareth a flapper.] Plautus Trinum. -flabelliferæ, sandaligerulæ. Cautrices, castellatrices, nuntii, renuntii.

Flator, otis, m. t. Ab antiquis dicebatur quem nos tibicinem vocamus: ab inflatu tibiærum deducta appellatione, Autor Festus. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Flator, otis, m. t. Ab antiquis dicebatur quem nos tibicinem vocamus: ab inflatu tibiærum deducta appellatione, Autor Festus. Ital. Cholil / vógn / mactur, mactur. Gal. Trépette. Ita. Trompeta. Germ. Ein Bläser / Trommeter. Hif. Trompeta. Pol. Trębacy. Vng. Sapos, trombita. Ang. He that bloweth, the trumpet.] Apud Pomponium de origine juris, D. lib. 1. pro coratore & constatore ponitur: ut, Triumviri momentales ætis, argentati, auri flatores.

Flatura, à quo fit constatura: apud Plin. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Pol. Wiedecy. Vn. Nexo forafas / gywten.] Julius Firmicus Mathecos li. 6: Falfarios facient, aut qui pecunias publicas flaturarum adulteras artifices imitentur R. C.

Flavissus, vocabulum antiquum, quo, ut Varro existimat, veteres Latini id appellabant, quod Græci thesaurum. [Vn. Kéris.] Varro in Epist. ad Ser. Sulpitium: Quintum Valenum, Solanum solitum dicere, quos thesaurus Græco nomine appellaremus, prisicos Latinos flavissas dixisse, quod in eas non tude æs, argentumque, sed flata signataque pecunia conderetur. Ex Nonio & Gellio, lib. 2. cap. 10. Vide FAVISÆ.

Floccus vini, Vvarum purgamenta: hoc est, fax vini ex vinacis expressa: sicut fraces olivarum. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gal. Lie de vin. Ita. Faccio de vino. Ger. Trefferwein. Hif. Hexa del vino. Pol. Poczky po wiczy / ulcun minna. Vn. Bar / sãk / sãk / bar. An. The lie of wine, or drag.] Gell. lib. 11. cap. 7: Item floccus audierat prisca voce significare vini faccè è vinacis expressam, sicuti facces ex oleis. Cæcil. Acedepol. Ego neque florem, neque floccos volo mihi, vinum volo. Gell. Apuddam edit, & floccos bibit. Vox est obsoleta.

Floccus flocci, Lanarum particula divisa à vellenibus inutiliter evolans. [*ἄδελφός*, *ἀδελφός*. Gall. Un lapin au floquet de laine qui vole en l'air ou l'attache quelque part. Ital. Fiocco di lana è d'altro. Germ. Wolba / tleine / sãk / die von der Wolle / sãk / sãk. Hif. Flacco como de panno è vosa / sãk / sãk. Polon. Kofinek / wnel / ni / wibity. Vn. Fvad. An. A locke of wool.] Varro: Diligentiores tegeticulis subiectis oves tondere solent, ne qui flocci intereant. In vellibus item flocci dicuntur lanæ particule eminentiores, quæ silum tegunt. Vnde Celsus signa mortiferi morbi esse scribit, si quis in febre & acuto morbo manibus in veste floccos legit (quod

Græci *ἀνὰ δὴ* appellant) similitasve deducit. Plin. lib. 10. cap. 13: Hirundines nidum mollibus plumis floccis que conserunt. Et quia floccus res est nullius pretii, factum est ut dicamus floccifacio, & floccipendo, pro contemno, & in nulla estimatione habeo. *ἀπὸ τοῦ κενῆ ἀπορίας*. Plaut. in Epid. Dum tibi ego placeam, atque obsequar, meum tergum floccifacio. Terent. in Eunucho. Invidere omnes mihi, modo dicit clanculum, ego non floccipendere. Idem autem significant floccifacere aliquem, & non facere flocci, divisa compositione. Cic. ad Att. lib. 4: Totam denique Rempublicam flocci non facere. Idem ad eundem lib. 13: Hoc ipsum quantum accepit, protulit aveo scire: nec tamen floccifacio.

Flocculus, diminutivum. [*ῥοκκῶ*]. Gal. *ὡς λέγεται ὡς λέγεται*. Ital. *piccolo fioco*. German. *Ein Weisheitlein*. Hispan. *Pequeño floco*. Polon. *Kosciuszek wielki mały zalek*. Vng. *székke*. Ang. *A little lock of wool, a floke*. Plinius lib. 16. capite 7: Nascuntur in robore pilule nucibus non abstriles, intus habentes flocculos molles, lucernarum luminibus aptos: nam & sine oleo flagrant.

Flominus: id est, *ῥοκκῶ*. Enule campanæ cognomen apud Dioscor. lib. 1. dictum Helenium.

Florus, Authus vocata avis apud Aelian.

Flos, hujus floris, m. tā Græco nomine *ῥῶς* ut quidam putant: quia emicat, scintillat, ut flamma. [*ῥῶς*]. Ital. *fiore*. German. *Blume*. Hispan. *flor*. Polon. *Kwiat*. Vng. *virág*. Ang. *A flower*. Plin. lib. 11. cap. 10: Flos arboribus suavitatem inenarrabilem. Ovid. 9. Met. Najades hoc pomis, & o dore flore replerunt. Sacrarunt. Virg. 4. Aeglog. Ipsa tibi blandos fundet cubacula flores. Per translationem accipitur pro ornamento, sive decore. Cic. 2. Philipp. Nobilitatis, ac flos juventutis. Plaut. in Casin. Ea tempestate flos poetarum fuit: est, excellentissimus inter poetas. Flos ætatis est, vigor, sive integritas, qualis est illis, qui iam in summi incrementum sunt ad epti. *ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῆς*. Cic. 4. Philipp. Gratia non vitute, sed ætatis flore collecta. Flos juvenitæ, apud Virgil. 5. Aen. & primo flore juvenitæ. Nonnunquam etiam pro virginitate. Catul. in Epithalamio: Sic virgo dum casta manet, tum chara fuit: sed quum castum amittit polluto corpore florem, Nec puertis jucunda manet, nec chara puellis. Flos vini, dicitur exigua quedam quasi spuma, quæ vino in doliis supernatare solet, in modum pollinis satia, eodem serè tempore, quum in vitibus florent futuri racemi. Plin. lib. 14. cap. 21: Flos vini candidus probatur, rubens triste signum est, si non is vini color sit. Aliquando etiam flos vini accipitur pro vini odore. Plaut. in Cure. Flos veteris vini naribus meis obiectus est. Flos æris, est portio æris tenuissima, quæ ab ære expulsa, quum frigida affusa extinguitur. *ῥοκκῶ*. Solet autem inveniri in fundo vasorum inflati granorum milia, colore æris rubri. Est autem hoc omnino diversum à calchante. Vide Gale num. lib. 9. de facul. simplicium medicament. Flos salis, portio salis levissima & candidissima, favilla ritu efflorescens. *ῥοκκῶ*. Hoc præterea nomine ab antiquis dicebatur res à speciei diversissima, humidioris que naturæ, & coloris crocei, & salis quasi quedam rubigo, o dore quoque ingrato, cen gari. Invenitur in Aegypto, Nilo fluvio, & fontibus quibusdam innatans. Naturam asperam, excaustoriam, & stomacho invidem. Vide Plin. lib. 31. cap. 7. & Dioscor. lib. 5. cap. 83.

Flocculus, diminutivum. [*ῥοκκῶ*]. Gal. *ὡς λέγεται ὡς λέγεται*. Ital. *fiore piccolo*. German. *Blümlein*. Hispan. *flor pequeño*. Pol. *Kwiatek*. Vng. *virágcska*. Ang. *A little flower*. Cic. 2. Offic. Ficta omnia celeriter tanquam flocculi decidunt.

Floridus, a, um. Quod est ex floribus: [*ῥοκκῶ*]. Gal. *De floris*. Ital. *Cosa che sia di flore*. German. *Blume gemacht*. Hispan. *Cosa florida*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *Of flowers*. ut, Florea corona. Plaut. in Menæch. Non ego te modò hic ante ædes cum corona florea vidi stare? Martial. & cingant florea feta caput.

Floridus, a, um. Quod floribus abundat, sive quod ex floribus confectum est. [*ῥοκκῶ*]. Gal. *Floridus, plerumque de floris*. Ita. *Di fiori*. German. *Blühend*. Ital. *Blühend*. Hispan. *de flores*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *Of flowers*. ut, Floridus homo. Cic. de Cla. Orat. At est floridior, ut ita dicam, quam Hypetides, quam Lyfias, Floridus color. Plin. lib. 35. cap. 6: Sunt autem colores austeri, aut floridi.

Floridulus, diminutivum. [*ῥοκκῶ*]. Vng. *virágcska*. An. *Alte beautifull or florubing*. ut, Ore floridulo nitens, Catullus in Epithalamio Iulie.

Florifer, & florifer, m. ferens flores: [*ῥοκκῶ*]. Gal. *Portant floris*. Ital. *Che produce fiori*. German. *Die Blumen od. Blüh treget*. Hispan. *Cosa che produce flores*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *Of flowers*. ut, Salus floriferi, apud Lucret. lib. 3.

Floridus, a, um. Qui flores legit vel qui aliquid ex floribus colligit: [*ῥοκκῶ*]. Gal. *Colligit floris*. Ital. *Che produce fiori*. German. *Die Blumen od. Blüh treget*. Hispan. *Cosa che produce flores*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *Of flowers*. ut, Apes floriferæ. Ovid. 13. Metam. Floriferæ nascuntur apes.

Florulentus, Floribus plenus. [*ῥοκκῶ*]. Gall. *Plen de floris*. Ital. *Pieno di fiori*. German. *Vol Blüh oder Blühend*. Hispan. *Pleno de flores*. Polon. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *Full of flowers*.

Florere, res, m. n. Est floridus esse, seu flores producere. [*ῥοκκῶ*]. Ital. *Floris*. Gal. *Floris, est res floris*. Ital. *Floris*. German. *Blühend*. Belg. *Blühend*. Hispan. *Floris*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *To flourish*. Cic. 1. Tusc. Segetes largin fruges, florent omnia, sunt ratiore. Plin. lib. 19. ca. 6: Floreat verò cum fraxino serpillum, abrotanum, &c. Translatè ponitur pro vigore, cuncto, emisso, clarus sum. *ἀπὸ τοῦ ῥοκκῶ*. Cic. in l. 6. Magna. Græci, quæ nunc quidem deleta est, tum florebat in illius & præcipua. Cic. 1. Philipp. Nihil enim semper floreat: ut succedat præcipua, &c. Ovid. Nos quoque florimus, sed flos fuit ille carum Florentissima fortuna. Cic. Att. lib. 10. Idè 1. de Leg. Quamvis diis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil perhibetur hominum vitæ datum est. Hujus composita sunt, Dilectum, Effloreo, & Refloreo, de quibus suis locis. Est & Flor, sive, *ῥοκκῶ*. Vnde & Præfloro, *ῥοκκῶ*. Gellius: Ex expectatione spei suspensum fatigabit, & futuri gaudii fructum spernit jam præfloravit.

Floriferus, res, n. Est floridus fieri. [*ῥοκκῶ*]. Ital. *Floris*. German. *Blühend*. Hispan. *Floris*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *To flourish*. Cic. 1. Tusc. Segetes largin fruges, florent omnia, sunt ratiore. Plin. lib. 19. ca. 6: Floreat verò cum fraxino serpillum, abrotanum, &c. Translatè ponitur pro vigore, cuncto, emisso, clarus sum. *ἀπὸ τοῦ ῥοκκῶ*. Cic. in l. 6. Magna. Græci, quæ nunc quidem deleta est, tum florebat in illius & præcipua. Cic. 1. Philipp. Nihil enim semper floreat: ut succedat præcipua, &c. Ovid. Nos quoque florimus, sed flos fuit ille carum Florentissima fortuna. Cic. Att. lib. 10. Idè 1. de Leg. Quamvis diis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil perhibetur hominum vitæ datum est. Hujus composita sunt, Dilectum, Effloreo, & Refloreo, de quibus suis locis. Est & Flor, sive, *ῥοκκῶ*. Vnde & Præfloro, *ῥοκκῶ*. Gellius: Ex expectatione spei suspensum fatigabit, & futuri gaudii fructum spernit jam præfloravit.

Floriferus, res, n. Est floridus fieri. [*ῥοκκῶ*]. Ital. *Floris*. German. *Blühend*. Hispan. *Floris*. Pol. *Kwiaty*. Vng. *virágos*. Ang. *To flourish*. Cic. 1. Tusc. Segetes largin fruges, florent omnia, sunt ratiore. Plin. lib. 19. ca. 6: Floreat verò cum fraxino serpillum, abrotanum, &c. Translatè ponitur pro vigore, cuncto, emisso, clarus sum. *ἀπὸ τοῦ ῥοκκῶ*. Cic. in l. 6. Magna. Græci, quæ nunc quidem deleta est, tum florebat in illius & præcipua. Cic. 1. Philipp. Nihil enim semper floreat: ut succedat præcipua, &c. Ovid. Nos quoque florimus, sed flos fuit ille carum Florentissima fortuna. Cic. Att. lib. 10. Idè 1. de Leg. Quamvis diis immortalibus uberius, nihil florentius, nihil perhibetur hominum vitæ datum est. Hujus composita sunt, Dilectum, Effloreo, & Refloreo, de quibus suis locis. Est & Flor, sive, *ῥοκκῶ*. Vnde & Præfloro, *ῥοκκῶ*. Gellius: Ex expectatione spei suspensum fatigabit, & futuri gaudii fructum spernit jam præfloravit.

Fluctuare, Fluctuosus, Fluctus, Fluito, Flumen. Vnde FLVO.

Flumentina porta, quam Tiberis in urbem intravit, in locum, ubi ripæ parte reliquit: dicta quòd Tiberis quandoque in eam infuserit.

Fluo, is, x, um, n. Propriè decurro. [*ῥοκκῶ*]. Ital. *Fluis*. German. *Fluis*. Hispan. *Fluis*. Pol. *Fluis*. Vng. *Fluis*. Ang. *To flow*. Cic. 1. de Divinat. Fluminaque in conitibus patet fluxu. Idem 6. Ver. Chylas est amnis, qui per æstivum agrum fluit. Quoniam verò ea quæ fluunt, laniat fundi videntur, fluere quandoque capitur pro laniatione uberius exercebatur. Virg. 2. Geor. tum denique dera fluunt imperia, & ramosa compefce fluentes. Rustus, quæ ex decurunt, quodammodo immi videntur, fluere pro dera re sumunt. Virg. 2. Aen. Ex illo fluere, ac terro sublapsum referri Spes Danaum. Hinc fluxa dicimus quæ in labili, ac momentanea sunt, & citò peritura. Item procedere, vultu flant. lib. 2: Ab hac gente proximi quique populi multitudine in crescente fluxerunt. Hujus composita sunt Affluo, Cofluo, Defluo, de quibus supra, Circumfluo, & Diffluo, variè fluo, & miffio. Lactant. lib. 7: Nam si terreum & fragile corpus, post secessum an. max non statim diffluit in terram, & beticitque, ex qua illa origo. Per translationem luxuriosus, & rumpor, *ῥοκκῶ*. Terent. in Heaut. Vi illius an. qui nunc luxuria & lascivia diffluit, retundam, & redigam. Inffluo, de quo suo loco. Inffluo, in medio fluo, & miffio. Perffluo, Transfluo, per medium fluo, non continet. Quoniam Terent. in Eunucho. Plenus rimarum som, hac atque illic perffluo. Proffluo, de quo alibi. Præffluo, ante fluo, & miffio. Præterffluo. Plin. lib. 4. cap. 1: Præfluit Alpha 2 mos. Item lib. 5. cap. 20: Et parte lava in Mesopotamiam vadit per ipsam Seleuciam, circa eum præfluit in susus Tigris. Præterffluo, fluendo prætereo, vel ante fluo, & miffio. Liv. lib. 1. Inffluo a valle præterffluit Tiberis. Quotidianus per translationem libro 21 Omnis disciplinæ memoria constat, frustra que docentur, si quicquid audimus præterffluat. Refluo, retrò sive refluxu fluo, & miffio. Vnde fluxus, & refluxus pro accessu, & recessu aquæ

fler est, fluxisse creditur. Autor Festus. & Magno flumini rivu-
lu inducis, ut in *perjura* legitur in *indige*. Id est, maximis rebus
pusillum & inutile momentum addis. & Flumen etiam voca-
bulum est iuriconsultorum in servitutis constitutione, ut
stille diorum. Paulus D. lib. 8. Tit. 1. 2. Foramen in imo parie-
te conclavis, vel triclinii quod est prolaendi pavimenti cau-
sa, id neq; flumen esse neq; tempore acquirit placuit.

Fluminis, a, um, ut, Aqua flumines, quæ ex lumine est. [*Flu-
minis*. Gall. De flumine no de riviere. Ital. Di fiume. Germ. Dem
Bios jussébrig. Hisp. Casa de rio. Polon. Rzeczka. Vng. Folya
vizi. Ang. Of a river.] Ovid 4. Fast. Ne sua fluminea corpo-
ra mergat aqua. Idem 2. Metam. Fluminæ volucres medio
caluere Caystro.

Fluminis, a, um, Quod fluminibus abundat: [*Fluminis*.
Gal. Fluis de riviere. Ital. Fiume di fiume. German. Das vint
fluis. Hispan. Ueno de rio. Polon. Rzeczka polny. Vngar. Folya vi-
zi. Ang. Full of rivers.] Idem 2. Metam. Fluminæ volucres medio
caluere Caystro.

Fluvius, m. f. quod fluit semper, flumen. [*Fluvius*. Gal. Un
fleuve, une riviere. Ital. Fiume. Germ. Ein fluis.
Belg. En vlot. His. Rio. Pol. Wlascie pitekay. Vn. Folya vizi.
An. A flude, a river.] Plaut. in Cure. Quisnam hic fluvius est
quem non recipiat mare? Virg. 3. Georg. & æen. Carpere prata
fuga, fluviusque innare rapaces. Horat. 4. Carm. Ode 12. Nec
fluvii strepunt Hyberna nive turgidi. & Fluvius cum mari cer-
tas: *Fluvius* *fluvius* *fluvius*. Vbi minimi cum maximis certan-
tes solentur. Suidas. & Fluvius non semper fest securus, *Flu-
vius* *fluvius* *fluvius*. Non proterius tibi spes idem quod
aliis feliciter cessit. Natum ab apollo go Aescopico: Cuidam
sylvam cadenti securis è manibus excidit, Mercurius invocatus
reddidit argenteam. & iuxta fluvium puteu fodit. *Fluvius* *fluvius* *fluvius*.
De sultam & inanem lumere operam. Pa-
ter enim fossiluntur ob aquarum inopiam. & Fluvius que pro-
cul abluat irrigat, *Fluvius* *fluvius* *fluvius*. *Fluvius* *fluvius* *fluvius*.
Vbi id est, Fluvius que longe distita sunt irrigat, que proxima
sunt præterit. De his dici conveniet, qui bene merentur de ex-
ternis & nihil ad se pertinentibus, suos negligunt. Apparet
inde ductum, quod ubi fluvius oritur, minor esse solet, minus-
que argilla secum trahens: & quod longius recessit à fonte:
hoc est, copiosior uberiorque. Diogenianus. & Per fluvium
transducere, *Fluvius* *fluvius* *fluvius*, dicebantur qui difficulta-
tem explicabant rei, quam inrudiores aut invalidiores ex-
plicare non poterant. Translatum à torrentibus aut fluvii
profundioribus, quam ut curvis tutum sit trajicere. Plato lib.
de leg. 10.

Fluvialis, le, Quod ex fluvio est, fluvialis: [*Fluvialis*. Gal. De
fleuve, de riviere. Ital. Fluviale, di fiume. Ger. Das aus dem fluis ist.
Hisp. Casa de rio. Pol. Rzeczka. Vn. Folya vizi. An. Of a flude
or river.] Idem 2. Metam. Fluminæ volucres medio caluere Caystro.

Fluvialis, qui in fluvio vivit, Col. lib. 8. cap. 16. Virgil 4. Æen. Dic cor-
pus properet fluviali spargere lymphæ. Idem 2. Georg. Vimi-
na per sylvam, & ripis fluvialis arundo caditur.

Fluviatilis, le, pen. corr. om. t. Fluvialis, quod in fluvio vivit:
[*Fluviatilis*. Pol. Wlascie pitekay. Vn. Folya vizi. An. Of a flude
or river.] Idem 2. Metam. Fluminæ volucres medio caluere Caystro.

Fluviatilis, qui in fluvio vivit, Col. lib. 8. cap. 16. Virgil 4. Æen. Dic cor-
pus properet fluviali spargere lymphæ. Idem 2. Georg. Vimi-
na per sylvam, & ripis fluvialis arundo caditur.

Fluviatilis, a, um, In flumine maceratus. [*Fluviatilis*. Gal. De
fleuve, de riviere. Ital. Fluviale, di fiume. Ger. Das aus dem fluis ist.
Hisp. Casa de rio. Pol. Rzeczka. Vn. Folya vizi. An. Of a flude
or river.] Idem 2. Metam. Fluminæ volucres medio caluere Caystro.

Fluxus, a, um, quasi fluens, sed in compositione magis in usu, ut
mellifluus, *Fluxus* *Fluxus* *Fluxus*, quasi fluens melle.

Flustrum, a, um, [*Flustrum*. Gal. Bonace, calbur. Ital. Bonaccio.
Germ. Ein des Reers. His. Bonanca, calma. Pol. Morka i spokoj-
nosc. Vn. Tengernek i fidessege. Ang. Calmness of the sea.] Status
& tranquillitas maris, quæ fluctibus non agitur, hanc Græci
Flustrum vocant. Autor Festus.

Fluxus, a, um, f. p. Anguillæ, siye muræne dicebantur in freto
Siculo, propterea quod sole torrefactæ, quem se curvare, aut
mergere non possint, aquis superfluant. [*Fluxus*. Vn. Ingola.]
Macrob. lib. 1. cap. 15. Accensebantur muræne ad piscinas nô-
stræ urbis ab usq; freto Siculo, quod Rhegium à Mellana de-
spicit, Græcè *Flustrum* vocatur, Latine fluxus, quod in summo su-
pernantes, sole torrefactæ, curvare se posse, & in aqua merge-
re desinunt. Col. l. 8. ca. 17. Item fluxus, quæ maxime proba-
tur, murænas, & si que sunt saxatiles notæ, quarum pretia vigent.

Fluvialis, Fluvius, Fluxio, Fluxus, Vide FLVO.

F ante **O**.

FO. In notis antiquorum, forum FOR. forte, vel forum, vel fa-
ras, vel fortuna. FOR. RED. fortuna reduci FO. S. V. P. X. E.
IN V. M. M. L. D. B. L. E. fode sub via pedes viginti, invenit mo-
numentum laudabile.

Focellus, le, pen. prod. Genus est ligaminis, & fascia quadam
collum ambiens, fauces à frigore defendens, & pronun-
tationi conducens. [*Focellus*. Gall. Vulture de gony an enveloppe la gorge. Ital. Focella di castoreo.
Gola. Ger. Ein binden in weiche man den hals vermitet. His. La bota
que se rodea al collo. Pol. Odmianka na spie katemek kol o spie. Vn.
Ormanysallir. An. A tippit de fonding the thanks fame cold a mof-
ler.] Dicitur focale à faucibus, au in o murata, quod etiam
tingit in verbis suffoco, & profoco. Sen. lib. 3. Natur. quæ
debet quosdam graciles, & palliolo, focalique circumdant,
pallentes & ægros. Quin. lib. 1. Palliolum, licet fuscum, qu-
bus crura vestuntur, & focalia, & ligamina aurum, sola
excusare potest valetudo. & Sunt qui putant aliquando arrip-
pro ferramento quo crispantur capilli, & à nomine Focus
derivari, eò quod videant primam corni apud Horat. 2.
Serm. Satyr. 3. ubi sic legunt: - ponas insignia morbi Focia-
las, cubitalis, focalia. Quo tamen in loco de stillicidio iudic-
cio legi debet cubital. & Quod autem atinet ad significati-
onem, nullo modo assentior us qui hoc loco pro ferramento
exponant nam quum Horatius numeret ibi fascias, & cubit-
inter morbi insignia: quo pacto hoc de ferramento potest
intelligi, quo capilli crispantur, quum æpri soleant colum
omnem negligere? Itaque si quis attentius hunc Horati-
cum secum expendat, intelliget profecto in eadem signifi-
catione accipi apud Horatium, in qua accipitur apud Quin-
til. loco jam citato quum ait fascias & focalia sola valendi-
ne excusari.

Foculus, a, um, dicitur, qui ex fauce vitis: hoc est, ex bifurco
medius erumpit. Col. lib. 4. cap. 24. Vocatur etiam foculus
palmetis, qui solet in bifurco melius protere, & idcirco
prædicto vocabulo russeti appellant, quod inter duo brachia,
quæ se dividit vitis, enarus, velut fauces obidet, ac uniusque
duramenti alimenta præcipit.

Focillus, a, um, f. p. significat calefactio, recreo, instauratio, restit-
confero. [*Focillus*. Gal. Focillus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
Cala. Gal. Focillus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
re. German. Erwarmen, erquicken. Belg. Verwarmen, ver-
Recreo, calenter. Polon. Ogrzewam, odywam. Vn. Focillus,
tapišlom, meq; dicitur, meq; restit. Ang. To keep warm, to
to conferte.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, Foculus, vide FO CV S.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimonio de vita populi Romani
secundas res sublato metu, non in communi spectant, sed
quisque diversi, commodum focillatum est. fover. & fove-
cõponitur Refocillo, recreo. & Focillationes, inquit, fove-
foverendo dicuntur: hoc est, à calefaciendo.

Foculus, a, um, f. p. dicitur id in quo ignis servatur. [*Foculus*.
Gal. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ital. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Ger. Ein Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Pol. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo. Vn. Foculus, restit, recreo, confert. Ital. Focillo, di
fo.] Plin. lib. 3. Epit. 16. Focillata dixeram, in
inventuram me quamlibet duram ad mortem viam, quanto
vos faciliem negalleris. Suetonius in Augusto, caput in
tonni societate in semper dubiam & incertam, variis
conciliationibus male focillatam abrupit. & Pro eodem
quandoque legitur Focillus deponens: quod & Nonius
notavit, Varro in testimon